

[Himmelstrup.]

har i Virkeligheden den højtærede Statsminister udtalt sig i de Bemærkninger, han gjorde ved Indledningen til Forhandlingerne i Gaar. Jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere et Par enkelte af den højtærede Statsministers Bemærkninger.

Den højtærede Statsminister sagde:

„For det Finansaar, der begynder 1. April, regnes der med en Udgiftsstigning paa 220—225 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen hidrører fra Neutralitetsbevogtningen og visse Udbedringer af det militære Beredskab. Til Dækning er foreløbig gennemført en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten med 130—135 Mill. Kr., men det dækker altsaa ikke de stegne Udgifter.“

Naar den højtærede Statsminister udtaler sig paa den Maade, mener Statsministeren jo dermed, at ud over det, man kunde vel sige normale Budget for 1940—41, som altsaa er paa det nærmeste paa halvsjette Hundrede Millioner Kroner, skal der bruges det her nævnte Beløb paa ca. 225 Mill. Kr. Af disse er i Virkeligheden brugt godt og vel Halvdelen til militære Formaal og Dækning herfor tilvejebragt gennem den direkte Beskatning. Men tilbage er saa den anden, den mindre Halvdel, kunde man maaske sige, og det er altsaa den, som den højtærede Statsminister mener skal dækkes gennem de Beskatningsbeløb, der her er Tale om. Det drejer sig altsaa ikke om de militære Udgifter, for de er jo dækket gennem den Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, som blev gennemført forleden, men det drejer sig om andre Udgifter: de forøgede Rentebyrder, en hel Række sociale Udgifter, Udgifter til de stigende Lønninger og en Række andre Udgifter til forskellige Beløb, som der altsaa nu søges Dækning for gennem disse 70—80 Mill. Kr.

Men heraf følger jo, at de Indtægter, som den højtærede Finansminister skal have gennem dette Lovforslag, ikke kan sættes i nogen som helst Forbindelse med den paatænkte Landbrugsordning. Denne er jo ikke gennemført endnu, man er ikke enig om den. Jeg ved vel, at et mindre Beløb fra Landbrugsordningerne fra Slutningen af forrige Aar endnu henstaar udækket, men i det store og hele maa man dog se saadan paa Spørgsmaalet om Udligningslovens Fornyelse og de Udgifter, der følger dermed for det offentlige — hvis den høje Regering faar sin Vilje, og man ikke udligner paa den Maade, som vi har ønsket —, at der vil i saa Henseende kræves en selv-

stændig Dækning, som aldeles ikke vedrører de Indtægtsbeløb, der her er Tale om. De her omhandlede Beløb paa ca. 80 Mill. Kr. tænkes altsaa alene anvendt paa den Maade, som jeg allerede har nævnt.

For saa vidt maa man altsaa sige, at det Forslag, som den høje Regering her nu faar gennemført, er et Led i Regeringens almindelige økonomiske Politik. Denne økonomiske Politik er som bekendt ikke vor og har — det tør jeg vist sige — aldrig været det i de 10 Aar, hvor den nuværende Regering har ledet Landet finansielt og økonomisk. Og det er i Virkeligheden vor Hovedindvending imod det Forslag, der her foreligger, at det er et Led i Regeringens almindelige økonomiske Politik, den, som altsaa ikke er vor, men som Regeringen har gennemført i de sidste 10 Aar og gennemført med stor Konsekvens paa den Maade, at man har ladet Udgifterne stige næsten ustandseligt, fordi man i den Opgangstid, man har været inde i, under de forholdsvise gode Konjunkturer, som store Dele af det danske Erhvervsliv har været ude for i 30erne, har kunnet gennemføre en stigende Beskatning. Dette har ogsaa givet sig Udslag deri, at Beskatningen til Staten er steget i disse sidste 10 Aar med, skal vi sige det meste af et Par Hundrede Millioner, fra ca. 400 Mill. Kr. i 1929 til en ca. 600 Mill. Kr. i de senere Aar. Vi mener, at netop ved den Skattepolitik, Regeringen har ført, og som har været dikteret af den Betragtning, at det gjorde ikke saa meget, hvilke Udgifter man satte sig i, fordi der var tilstrækkelige Skattereserver at tage af, netop ved denne Politik har Regeringen i Virkeligheden udtømt de naturlige Skattereserver, der findes i dette Land. Og derefter kommer man altsaa ind i de Omstændigheder, hvori vi nu befinder os, hvor Situationen paa Grund af Krigs- og Kriseforholdenes Indtræden stiller ganske overordentlig store Skattekrav, som man i Virkeligheden ikke er i Stand til at honorere.

Resultatet af denne Politik er da, at det, i den Situation, hvori vi i Øjeblikket befinder os, ikke er muligt efter Gennemførelsen af Loven forleden Dag at gennemføre en Forøgelse af den direkte Beskatning. Den højtærede Statsminister har selv sagt det i Gaar, da han nævnte, at Vejen til direkte Beskatning foreløbig maatte anses for en lukket Vej. Den Vej kan man altsaa ikke komme ud. Jeg føler mig overbevist om, at med Gennemførelsen af dette Lovforslag er der i Virkeligheden lukket ogsaa for en yderligere Forøgelse af den indirekte Beskatning, fordi, som jeg har nævnt